

med vinden. Selve ribet stribetlig
læses om i de gamle skrifter. Men
naar orskeden kommer, sætter den sig
det fladt, og der er ingen belægt. Forst
naar orskeden flytter, og vinder den al-
mindelige belægtning. Da dog
— hele luften er under orskeden en
eneste helg, bøvet piler op, som ofte
man den hule brand. Stedet ligger
fille, drivende, fremgænde eller, skub-
nende i de vedvarende flod. Lørden
og lundt pleier at ledjage orskeden, og
den, der tørste gaa i tætte i de varme
soner, til fortrækket ud midt i den
Dalmatier nat at se lygende vind, lige-
som udbragte lanterner, paa spidserne
af træer og træer — et elektrisk feno-
men.

Den nye meteorologi gir sjeman-
den regler for hvad skildd, naar orskeden
træer. Da den altid gaar i en bølge,
hvis hastighed stiger med afstanden fra
centret, har man at være paa at flytte
ribet ud mod de yderste skifter. Der
kan man, mens orskeden røjer nogle
mille fra ham, ligge nogenlunde flad-
løb. Men de den, der er inde ved
formidlet!

I to, tre dage kan en landens orskeden
reddet et blæse. Naar den kan har
udbrækt, ligger landet fuldt af drivende
vrasstykker. Paa tyterne vil de op-
sigtende skibslæser, hvor et fartøi er
strandet; strøget har boret sig ned i
landet, og plankerne er knækkede som
straa. Vise sjeldent seimbyde buerne
inde paa landet høbe af ruiner af om-
styrkede huse, sprængte træer og anden
adelæggelse. Man tæller de ihjelstagne,
og begravningerne løses i adskillige runde
omkring. De erklære ligeledes begrav-
ningerne fra de tydeligste ser i fløde
efterhånd. Men hvem tæller de fiske,
der gaa tilvands langt ude paa et af
vulkanen gjenomløbet kan? De
gik begravning om, hvad de med nød-
gangs for sig har lidt og har gjort
af overmenneskelige anstrengelser for at
holde sin familie plejedes sammen? De
for de gamle fader eller sønner, der med
hænderne klæmte om en dragstap
maatte i mange dage drine om, ensom-
me, opslidende, hals brudsigle, med
et uendeligt dyb under sig og en ret-
ferdig skæppe over sig — Jagen har fort
dem. Men fortæller enderne og me-
derer og de lidenlige der fremme, at
flødet foregik med mand og mus i det
og det kan, i den eller den orskeden.
Halen har holdt maaltid paa de hode
froppe; men sjældent har Gud talt.

Da dog — ubestriben kommer ogsaa
redningen; den kommer paa en (sadan

maade, at Guds haand er synlig over
vansene. O. Himmelen forklar, det
er vester. Da lærer den sønerne og
morsene beviserne at bede.

Den nye lander de gøllstrømmen
denne strøm, der gik Nord og Syd?
Det i det dybe den imellem Sydamerika,
de vestindiske ser samt Central-Amerika
og Mex to, ligesom i en flødet, af den
hede søens sol opvarmede vand løber
sig en del ud imellem den amerikanske
vitus Florida og den Cuba, stryger i
en voldsom strøm ud i Atlanterhavets
læge bassin, langs de forenede stater,
dele sig i to, flyder en arm over til
Island og Norge, en anden ned mod
Norge. Just som denne strøm bry-
der sig ud mellem Florida og Cuba,
fløder den med en hastighed af to til
tre engl. mile i timen. Naar vinden
at den svøb, topper belægtene sig højt og
dybt. Døden udenfor er enslags hals-
nakket gøll, Amerikas søstland med Flo-
rida, Cuba, Bahama- og Bermudast-
serne. Mod nordost er gæbent til ver-
denshavet Nordenfor Florida tanger
Cap Hatteras ud i havet, et fladt, sum-
pigt næs med langgrænd strandbred,
paa hvis øde er et for. Naar det er
paa lands vind, fløder havet højt op
og ind over den flade bred. Strandene
fløde staa efter storm tørre langt inde
paa landet. I nordostlig vind fløder
det for fartøier, der kommer fra
golfen, at flere denne ødte; er den for-
bi, kan ribet fløde i vest ind i den dybe
og indenfor Cap Henry, ved hvilken
byen Norfolk ligger.

Over gøllstrømmen med sit varme
vand og sin varmere atmosfære træ-
ffer til Atlanterhavets læge bassin og
søderne lavning, opstaaer gjæmte vestige
vinder. Den omstrømte ydre Bahama-
eller Bermudagøll er en flødet for
orkedene. Der danser de i kvindel og
hals henad havsiden og stryger flødet
med sig, som man fører en haand bort-
over en bordfløde. Forst.

En ung mand, som kan for døden,
ta til sig sig: Jeg er døden nær, og
jeg ved, at jeg gaar fortabt. Naar jeg
er død, kan jeg grav mig ved siden af
den som fører til havnen, og naar du
for gænge om dog-ii gaar forbi min
grav, kan jeg sige, at du kan give for-
tabt, fordi du aldrig talte til mig om
Gud eller om min sjæls frelse; fordi du
aldrig lærte mig at læse i Guds ord,
eller at bede; ja fordi jeg aldrig har
hørt en eneste ord fra din mund." (Luth.)

Lytt til (sands) et alvorligt ord til
de levende, som er døende at under-
vise sine børn og salighedsvejen.

Det er en alvorlig sygdom, der kaldes
"cerebro spinal meningitis" (hjer-
nehindebetændelse), som nu i længere
tid har hersket i New York. Dødelig-
heden ved denne ene sygdom har naaet
op til 110 om ugen.

Der sandelig ligger naar alle kan
hjælpede. Vilde vi blot ikke hindre
ham fra at søge sin lægende virksomhed
paa uret (arbejds)tid!

Biskop Waite's ja engang, at en al-
vorlig mand, som desuden var en lærer,
fortalte ham, at han havde læst alle de
bøger med kristendommen, han havde
kunnet læse paa, og han vilde uden-
tvei være blevet en godfornegeter, had-
de det ikke været for tre ting.

For det første. Jeg er et men-
neske og gaar endelig ned. Tæsten er
jeg en dag senere groven, end jeg
var igaar. Jeg har læst alt, disse
bøger kan fortælle mig om; men de har
ikke givet en eneste frøst af lys ind i
dette mørke. De skal ikke ta fra
mig den eneste leder, jeg har, og leve
mig herind.

For det andet. Jeg har en
mor. Jeg kan træde ned i den
mørke dal (hvor jeg engang skal følge
brødet) tryk og rølg som et barn, der
søder sig ved sin mors bryst; thi
kan læner sig til en usynlig arm.

For det tredje. Jeg har 3
moderløse døtre. De har lægen anden
forfæder end mig, og jeg vilde hellere
være dem alle end leve dem i denne
svulstige verden, der som Mikki evange-
lium og dens lærdomme udstødes.

(Hilf fra Vedger).

Samlet City, Kansas, postaar, at
de har flere tydelige oplysninger end no-
gen anden by af samme størrelse i de
tætte stater. De har alle 15 aar har
de haft mere 3 studenter. At byen
ingen jernbaner har, angives som grund.

Hidtil har Carnegie i alt givet over
\$100,000,000. Han ig spættet han og-
saa et fond paa \$10,000,000, som sat-
tligt professorer i de forenede stater,
Canada og Newfoundland, som ma-
stræde, skal være godt af.

Han har ogsaa begyndt at under-
rette indvandrede studenter om i lan-
det, og der kan der nok være sig en
paa sig selv som vilkår.

Det er en alvorlig sygdom, der kaldes
"cerebro spinal meningitis" (hjer-
nehindebetændelse), som nu i længere
tid har hersket i New York. Dødelig-
heden ved denne ene sygdom har naaet
op til 110 om ugen.

Et saare sjeldent eksempel paa Guds
opholdelse danner vist capit. John F.
Chase, en veteran fra slaget ved Gei-
tysburg. Han var kanoner i et Maine
batteri. Under slaget eksploderede en
granat lige foran ham, og 4 buske styk-
ker trængte ind i hans legeme. Des-
foruden blev han liggende 2 dage paa
slagmarken, før hjælp kom. Han mi-
sket en arm og et øie, og laar var han
tilfjede ved G. A. R. reunion i Boston.

Den 2den april mødtes de første
træn fra Italien og Schweiz i den nye
Simplon tunnelen. Schweizernes na-
tionalharme og den italienske konge-
marsch spilede. Derpaa omfavnede
den italienske biskop den schweiziske, som
derpaa holdt en kort prædiken og ned-
sagde Guds velsignelse over tunnelen og
det gode forhold mellem disse 2 lande
saa den repræsenterede.

Den formelle aabning vil finde sted
om nogle maanedes.

Den velkjede berømte B. T. Jerome
fra New York holdt nylig en tale i
Syracuse, N. Y., hvori han paaviste,
at politikerne i almindelighed er store
løjner, som ikke tør ha nogen egen
mening og ikke vover at udtale sig,
uden de har de politiske "boks" paa
sin side.

Standt andet udtalte han ogsaa føl-
gende, som kan være del værd at lægge
mærk til: "Hvisfor ofte er vor ide om
forretning blot at strøbe sammen penge
og dog burde glæden over at kunne
gjøre godt egentlig være den inspi-
rende tanke."

Indremissionen:

Der har været sagt meget om missionsarbejde, saa det vil kunne være overflødig at berøre den side af sagen; men der kunde endnu være en eller anden, som har tænkt mindre ogsaa dettes. Nu er det langt fra den rette maade at missionæren, som udsendes til dette. Der skal stog for et missionær, skal være tilfældet, at arbejderen kan grund af nogle saa høje — det er en regel en mindre sum, som behøves for at afhjælpe nød — skal være forhindret fra at udføre det arbejde, hvor missionæren er udsendt, paa en forvarlig maade. Samfundet som saadant vil ogsaa i længden have dette aldeles uheldigt; thi den nærmeste følge er dem, at arbejdet maa lide; dernæst vil arbejderen selv være udsat for at rindes til at miste livet.

Saa maa det vel kunne siges til menighedernes ro, at der ikke har manglet paa offervillighed, der hvor travene har været fremholdt i det virkelige liv. Inten saa disse har været den indre eller ydre mission eller samfundets gjøremaal i det hele. Men kan der ikke være en mulighed for, at indremissionen og dens trav ikke har faaet komme til sin ret? Hvis dette er det virkelige, saa har jo offervillige menigheder ikke rede paa, at der gaar en eller flere af samfundets udsendinge, lidende ondt, ja mangler det allernødvendigste til livets ophold. Derfor saadanne tilfælde virkelig var bekendt, vilde vi sige det vil ske for alvor, om ikke hjælpen skulde komme ind, og det rigtlig. Erfaring har lært os denne tilid til vore bidragsydende menigheder.

Skal der bli nogen fastere orden i vort missionsarbejde, bør det komme dertil, at missionærerne som udsendinge naar være fri for den bekymring at leve efter udkomme, d. v. s. det allernødvendigste. Det vil det ikke gaae at komme med udgifter, som f. eks. at der er ikke nogen saadan nød; thi flere eksempler kan anføres, at det er saa.

For blot at nævne en ordning til det bedre, er der ved de af samfundet underkastede anstalter indkommet den regel, at lærerne dog maa ha sit; thi det hjælper man, skal lærerne kunne leve gjerningen med det rette sind og lyst, maa de kunne saa roligt sig for at søge livets ophold andensids end netop

ved sit virke som lærere. Dette vil enhver velvillende have af sig i orden. Derfor er ogsaa den ordning blevet afmødelig, at disse lærere, som det heter, „soll ansetes“, saa deres løn er dem saa sikker, ja mere sikker end om den var i en søls bank; thi samfundet er disse lærere ansvarlig. Men nu at maale forskjellen mellem en prests gjerning, som bliver som en indremissionær, og en, der bliver som lærer ved en skole, er ikke henfalden med disse ting.

Saa kan meget, at skal lærerne i de almendelige skolerne nødvendigvis være fritagne for at sørge for indkommet for at kunne bli sig helt for sin gjerning, maa disse kunne gjælde faste saa meget en, der arbejder som indremissionær.

Der vil det vel neppe gaae sagen frem, om man vilde argumentere derhen, at dersom lærerne ikke var istand til at udføre sit arbejde, maade der heller ikke bli nogen at udsende.

Samfundets ro er det, som trænges; at det ene lem trænger det andet, behøver ikke at nævnes her. Vort samfund er et missions-samfund, hvis store og hellige maal det er et borte evangelium ud forst iblandt sine egne landemænd, dernæst saa langt ud, Herren gir naade til.

Indremissionen blir altsaa den store uidsatte inden samfundet; men maa denne sandhed skees fast, da er ogsaa følgen den, at et fortabt missionsarbejde mener det samme som jene fremstidt for det hele samfund.

Dernæst er en prest udsendt for at virke som missionær paa et nyt sted, hvor der altsaa er liem eller ingen udseende til at kunne arbejde noget til livets ophold, for det første tilfælde, men samfundet har lovet hjælp, ja en bestemt sum, da er det ikke nødvendigt, om dette løfte sent indføres; thi det værste af alt er, at arbejdet vil ta skade, om saa her. Men indremissionæren vil da gjøre sin gjerning med ful, og det har samfundet ikke raad til.

Det tør godt være saa, at alle disse just har samlet sig over samfundet, hvis følger vel nærmest maa tillæses derhen, at det hele samfund maa lide, saa der bliver sig slappet der, hvor der ellers har været det omvendte. Det tolvbørste af alt arbejde er et fortabt missionsarbejde. Dette maa for alt naagaes.

Alle disse just, ligger, bærer, begynder om hjælp fra indremissionæren, alt dette om en som missionsarbejde falder tilbage med tusende øgt, paa sam-

fundet som et hele. Men denne tingens tilstand maa forandres.

Det hele, det kommer en paa, er, at den indre mission blir mere fremholdt, først for ens eget hjerte, dernæst ogsaa for andre.

Mange mange dygtige mænd har været udsendte i de senere år fra vort samfund. Det har været mænd med hellig begejstring, rede til de største offeret. Der har været udsat meget arbejde, og der dertil kommen den fornødne støtte i en tid, da denne mest trængtes, vilde frugterne vist sig langt større, til gavn for listen. Der er intet slet om andet, end at denne gjerning, den allervigtigste del af samfundets gjøremaal, den indre mission, vil bli mere og mere paaagtet, støttet og beskændt og støttet. Men der maa ikke hengaa for lang tid, inden der søges en fastere orden, en bestemt plan, hvorefter man gaar frem. Lad derfor den indre mission bli mere fremholdt baade offentligt og privat, saa skal der heller ikke komme til at mangle hjælp saavel for den indre mission som for de øvrige kirkelige gjøremaal. Det gi Gud!

Saa et ord til indremissionæren selv. Den, som følger kaldet til at gaa ud som en ordets tjener, maa først og først være paa det rene med, hvem det er, som har kaldet ham; dette gjælder alle mindst en missionsprest. Der kommer ofte saadanne store prøvelser, og hvis man da i uheldige maade tviler paa sit kald, er den nærmeste følge — forsagthed. Men søger man hen til gudsordet, det som man holder frem for andre, om daglig hjælp, skal man ogsaa saa erfare, baade at Guds ord er kraftigt, og at det er levende, og dette ikke bare for ens tilhørere, men ogsaa for ens eget hjerte. Dernæst maa det ogsaa erindres, at det at kunne være prest er et privilegium, som Herren har betroet eller givet netop til dig.

Tænk da over, hvor hellige forjættelser der er knyttet til denne gjerning! Men her gjælder ogsaa disse ord: „Som Jesus Kristus thu“, at han, Jesus, kan saa bli den, som prædiker.

Er nu alt arbejde i kirken af naade og faae stort og herligt, da alle mindes netop det arbejde inden de grænser, man nærmest betegner med „missionsmarken“. Thi som dine dage er, saa skal din styrke være“, og der skal ingen kunne sige sig imod dig, det gjælder ikke mindst i missionens gjerning.

Eller har ikke du, tjære missionsprest, saa ofte hørt sandheden af disse ord som erfaringsord? Har du ikke

mange gange set dem, som fød dig tilsynslidende tvivlen for arbejdet med at samle for Guds rige, en tid senere truede til som dine og menighedens bedste venner?

Kommer der nu i missionsgjerningen maafler mere af vore trængsel, mener jeg, at dette mere end opselv af de mange besker paa, at „Herren er med dig i din gjerning“, og jo flere dette kommer til at sige for den enkelte hellighed, der er kaldet til at bære det glade budskab frem, des lettere vil ogsaa arbejdet falde, og des større vil frugterne vise sig. Men ogsaa da og saa da er der tilfælde det find, som besværes, ikke mindst i denne vanskelige gjerning. Jesus udsendte sine discipule med det paaløb at ta indet med sig paa veien og prædike evangeliet, hvor de kom hen. Da disciplene nu kom tilbage efter denne missionsvirkelse, spørger Jesus dem, om de havde manglet noget i denne tid, og svaret blev, at de intet havde manglet; men paa den anden side havde de saa meget at glæde sig over. Ja, saaledes gaar det nu ogsaa. Det skal altsåder være dem, hvis hjerte Herren oplader, saa den, som prædiker Guds ord, ikke skal bli forladt.

Derfor enhver missionsprest oftere drog sig til erindring de mange gange, hjælpen er kommen ganske som af sig selv, skulde man viselig ofte søle sig dybt besværmet, og ellersfor klage vilde man selv se, der er grund til tak, fordi Gud lade dig til gjerningen.

Der er noget vist mærkeligt ved missionsarbejdet, der er noget for os mennesker usædvanligt, noget drøgende, som bringer det med sig, at der aldrig har manglet mænd eller kvinder vilig til at ofre sig for denne gjerning. Ja, endog mange rige paa jordist gods har valgt hellere at lide ondt for at kunne bringe evangeliet ud, end leve i rolighed af sine midler. Godt end grunden kan være til dette, saa bli dens personlige erfaring, det har stillet sig ind i vort liv.

Naar saa alt kommer til alt, saa har indremissionæren saa langt fra noget at klage over, at han langt mere har at takke Gud for denne skolegang.

Mange vil maafler tænke, at arbejdet i et sådant kald, hvor man altsaa ikke behøver at raddes for, hvad man skal ade eller hvad man skal handle, ikke har noget af føds og modgang med sig. Men om du er en tro arbejder, skal nok ogsaa der indfinde sig saa meget af trængsel, at du skal saa netop det, som

Herren er er nødsnødvendigt for dig til tungt og uhyggelse. Men dette er ogsaa Lørdag af Gud, at saa Her.

Det kan maasse ligge nær for en arbejds tjener at komme til en vis trykthed i et arbejds tids, baade med hensyn til arbejdet udbetalt og til at søge efter og opjage det enkelte. For det første er der en anden maade at arbejde paa end paa et nyt sted, hvor altsaa menigheden skal bygges, dernæst kan det vel ogsaa ligge frit inde nær at tænke sig den mulighed, at den gamle Adam ikke blir saa udbetalt som den skalde, altsaa frihedens til nægtes. Dette behøver ikke at være saa, men friheden er der.

Der fortælles om en prest, som i den første tid af sin virksomhed var ivrig i sin gjerning. Udkommet var knapt, men sjalene, som var ham betroet, dyrelære. Denne samme arbejder saar saa knæret i første og mere indbringende tids. Men nu indtræder der en forandring hos presten, sjalenes frelse er ham ikke mere saa magtpaaliggende som før, snarere heller ikke mere saa alvorligt, og i det hele en mere overfladisk betragtning af gjerningen. Saa prædikalet beholdt han hyrdens i det længste; men det blev mere efterfølgende af tidligere gjorte erfaringer, som blev holdt for sig selv.

Det behøver ikke at gaa dig saaledes, men saaledes gik det denne arbejder.

Det er dog noget stort og herligt at være fast til at være evangeliet ud til sine medmennesker, saar se og bli vidne til, hvorefter hjerterne vindes for sandheden ved prædiken om Jesu Kristi løst.

Er ikke det herligt senere at møde igjennem dem, som før var ilde stemt mod evangeliet selv og mod den, der bragte dette budskab frem?

Tænk nu over, sjære missionsprest, de, som fra først af mødte dig med haan, ja spottede ved den første eller anden prædiken, eller maatte længe, naar du ved din side som deltagende i din nød? Besjælede af den rette kristelige hjærthed, er de ogsaa villige til at hjælpe baade dig og den gjerning, hvis tids naad du er, og i det hele være med som arbejdere i kirken. O, at man lærte mere af den kunst at gaa til sin fader i himlen med albed, der trykter en, saubelig om der skalde mangle mel i sadet eller olie i kruket!

Tænk saa over de mange gange, du er bleven hjulpen paa en maade, som du vil indvænne, det er fæet af Herren. Hvad vil du Gud lære dig her?

En missionsprest fortalte mig, at da

han kom til den tid, hvorhen han var sendt for at optage arbejdet, fød han med sin unge hustru der ganske blottet for penge. Men nogle tjenestepiger havde lagt mærke til, at „sinen“ aldrig tog med spordoguen, men gik tilfods lange stræktager for at opsjøge landmænd og indbyde til gudstjeneste. En aften kommer nu flere af disse unge piger og overræfter presten mange dollars. „Jeg kan ikke sige, hvor underlig jeg blev tilmoder“, tilføjer presten. Der kom altsaa hjælpen.

En anden missionsprest beretter, at han efter endt gudstjeneste engang blev overrakt et brev fra en familie, mindre sendt for presten; i brevet laa \$5.00. Og hvor mange saadanne eksemplere kunde vel ikke baade den ene og anden nævne; men det behøves ikke. Naar alt tages med, vil vel enhver missionsprest ogsaa nu maatte tilføje: „Gid det var dog Herren hjælpet!“

Det herlige er dog at erindre sig selv om alle de anledninger, man har haft til at prædike Guds ord og forvalte sakramenterne. Og naar saa toeren begynder at tjæne, mødet synes at ville følge, udholdenheden gir tabt, da at se af den samme brænd det levende vand, hvortil man indbyder andre, hvor albed nødvendigt er ikke dette ogsaa for en ordets tjener! Tænk saa over alle de herlige forjættelser om, at gjerningen ikke skal være forgyved. „Men de forstandige skal sinne, som himmelhvælvelingen stinner, og de, der førte mange til retfærdighed, som Hjerterne, edubellig og altid“ (Dan. 12, 3).

Tænk heller ikke om dit kald, at det er fra Gud. „Enhver Herrens tjener er fra moderens liv, ja fra evighed, udsæret til denne gjerning. Han skabtes og udrustedes til at være prest i den menighed, missionsar paa den station, lærer i den skole, eller at regie et mødet tids som Jakob og Gamle, eller til missionsarbejdet som Prædika. . . . Gud denne sandhed opmuntre, trøste og styrke dig.“ Prædik fra Guds ord med den fulde tillid, at Herren selv er med dig, saa skal du frelse baade dig selv og dem, som hører dig.

Herren velgiver den indre mission, han velgiver de arbejdere, som er i indremissionens tjeneste, han velgiver alt vort arbejds, at hellige navn til ære og udbetalt sjæles frelse.

En ven af indremissionen.

En kirkelig vækkelse

var tænket for et foredrag af Missionsprest Gustav Jensen i Vor fælles kirke i aar. Det store gudshus var fyldt til sidste plads. Den kristelige vækkelse vender sig fortrindnings til dem, som er fremmede og bortkomne, til dem, som søger. Den første sag er at vinde nyt land, nyt mandfolk for den store konges her. Den kirkelige vækkelse vender sig først og fremst til de bedste kristne og søger at aabne øiet for Kristus som sin menigheds forløser og saliggjører og som dens hoved. Den kristelige vækkelse hænger sammen med det første troens paa den herre Kristus: Han vil ikke have frelse den enkelte, men føre de enkelte ind i et aandeligt samfund, som samler alle i hans menighed, om hvem det er forjættet, at helvedes porte ikke skal have magt over den; hvor alle de smaa enkeltmennesker kommer i en større sammenhæng, som bærer og hjælper; hvor lidt mere af jeg-sanserne viger. Den kirkelige vækkelse hænger videre sammen med en levendegjørelse af troen og aandens . . . Guds aand har sine hellige veie, ved hvilke han samler menneskene i den ene tro, i den ene tro, troen, ved det ene nadverbord, hvor alle knæler ned, naar kirkeopvækkelsens tid kommer. Den kirkelige vækkelse paa videre i sammenhæng med det udbetede hjerte, som først kommer til ro i menigheden, hvor alle er lige, og hvor al forskel ophører. Vi har endnu ikke her i landet haft nogen egentlig kirkelig vækkelse. Vi har haft to store kristelige vækkelser, som er knyttet til Hans Nielsen Hauges og Oskle Johnsons navne. Der er intet større at sige Gud for. Men vi har endnu kirkeopvækkelsens tid tilgode, og det skal være vist, at trænger den. Der er forskjelle nok, som vil afstille, og under alle disse forskjelle lider den kristne menighed rødt. Vi har da grund til at bede om en kirkeopvækkelsens tid. Imens glæder vi os over enhver kristelig virksomhed som nu, da mange vaagner op og spørger, hvortil skal jeg bli salig? Svaret er: Tro paa den herre Jesus Kristus. Naar det saa hos os bli mange enkelte benaadede vidner, men ogsaa et større vidne, end noget enkelt menneske kan bli, en enig og i troen virksom menighed. — „Edsb.“ ved O. S.

Enhver art trængsel er en tungtelse fra Gud.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work a Speciality
156 Pacific Ave Tel. Red 490
TACOMA W

Student-Supplies

OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

326 Pac. Ave. - Tacoma, Wash

J. M. Arntson,

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saa som Skjeder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall

TACOMA.

WASH

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Herredets Hus ved det nye Skibterminal for Emigranter
1er Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrende
og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmission.

I nær, træffes i Pilgrim-Hus og
saa Emigranterne til ved
Raad og Naad.

Helt, som kommer fra Berlin, tjener med Balt
Line Street car lige til København.

Scandinavisk

Boghandel.

Et stort Udsalg af Stolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Aviser, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.

Ordres pr. Post expederes hurtigt.

VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers

1808 Pacific Ave.

• • "PACIFIC HEROLD" • •

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af protestantismen for Pacific Distrikt af den nordlige kyst ved W. P. Tappin som redaktør og forretningsfører.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for aaret.....50 Cts.
halvaaret.....25 Cts.
til Europa for et aar.....75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

Rest godhedsfuldt dette, at man ikke længer søger Pacific Lutheran University Association og Pacific Herold under et. Alt, som vedkommer bladet, penge og indsendelser, man derfor sendes direkte til Pacific Herold, Parkland, Washington.

Den, som vil ha os til at betale staten for sig, maaske sende sin sidste skattebetaling eller ellers opgive en ganske uelagelig besværlig over lottens beliggenhed.

Send penge i "check" eller "money order."

For tre abonnenter kan endnu sendes bogen: Bedstue i Naggoten og Polakina.

Information for Young Women who may go to the Lewis and Clark Centennial Exposition at Portland, Oregon.

At the time of the Centennial in Philadelphia, in 1876, the Young Women's Christian Association, then six years old, sent out circulars to warn girls against coming to see the Exposition with the idea of getting work. Notwithstanding this there were hundreds of girls stranded who exhausted their small savings in three or four days and found no work; how to protect them was a problem which is well remembered by those who were managers of the Association at that time.

Desiring to meet these conditions we make the following suggestions:

1. See to it that you have mon-

ey enough for an emergency and for your return home.

2. See to it that before leaving home you learn from a reliable source that your destination to Portland is a safe one.

3. See to it that you accept no directions from either men or women on trains, if unknown to you, and that you report to the conductor any advances made. You must depend upon yourself and the railroad officials for information concerning trains. Any question will be answered by the "Traveler's Aid Agents" to be found at the stations on the way. They will be women with badges.

4. See to it that you have an authorized "Traveler's Aid" card of identification.

5. See to it that you apply for these cards to your Organization, Society or Guild.

6. See to it that before accepting employment in Portland, through advertisement or otherwise, that the "Exposition Traveler's Aid Committee" endorses it.

7. See to it that before going to any lodging or boarding house that the "Exposition Traveler's Aid Committee" recommends it. The address of the Portland headquarters of this Committee is 312 Oak street, Portland, Ore.

Warning that is Timely.

(Living Telegram, Portland, Ore., March 27, 1903.)

The landlords and boarding-house proprietors, evidently believing that there is to be but one year in Portland, the present year of the Exposition, and after that the deluge, have signified their intention of advancing room rent and the price of board until their working-girl patrons have come to regard the Fair as a detriment to their welfare. Many of these young women, clerks, stenographers, etc., declare that after they pay the advanced price of living, they will have left from a week's wages but a fraction of a dollar for clothing and incidental expenses.

These are not pleasant facts, even for Portland people to contemplate. It is indeed pitiable that any considerable class of persons should allow the mighty dollar to trample conscience under foot entirely. It is the condition, however, and not the ethical desire, that the wage-earning young woman of Portland who does not live at home has to face. The more clearly this condition is understood by her sisters abroad infinitely better will it be for all concerned.

Horse Heaven, Wn., Apr. 25, '05.

Through the courtesy of the "Herold" I am permitted to speak to my friends and former pupils. I have long intended to give an account of myself and though a little tired (I made a book-case this morning besides cooking my dinner and baking a cake) I will take the occasion by the forelock. I continue to take a most lively interest in Parkland and in P. L. A. I never see anything good without wishing P. L. A. might have it too. Through the "Herold" I am kept informed of what goes on in Parkland, and indeed, I always rejoice with those that rejoice, and mourn with those that mourn. I know when any of my friends or pupils give to the "Barnehjem" or the "Alaska Missionen", and I love them for their generosity.

In June last year I came here to make my homestead, my home indeed. When I look back at the privations I endured, I think I must have been a little heroic. My nearest neighbors were two miles away. I had water in two ex-brandy-barrels, which I could not easily get filled, and which gave a disgusting taste to my favorite drink. Many a time I carried a pail of water the two miles in order that I might have a drink. Of course it was very warm up here and it was impossible to keep anything cool. I have always loved water both inwardly and outwardly, and when I think that I have now a beautiful cistern with several hundred gallons of water in it since last Friday, I feel that I am blessed

beyond utterance. I began to dig that cistern last summer; the first day I worked with a butcher-knife and a stove-axe, but soon after my neighbor lent me his spade, and I dug down till I struck the rock. During the winter a neighbor finished it, and it is now a thing of beauty.

The little dog I bought in Tacoma last summer is a great success as a companion. I started out with calling him "Trofast," but the name was too big for the dog, so he is simply "Honey". He lies before me on a cushion as I am writing; he loves to go with me when I go out walking. We go from four to seven miles every day. Last summer I used to get lost in the sagebrush quite often, and it always was a great comfort to have the little dog with me.

I spent the winter at the Idaho Industrial Institute, a very ideal, home-like Christian school, called into existence to give a chance for an education to the boys and girls of the West, particularly the Rocky Mountain states. When I returned a few weeks ago, I found many pleasant changes here. For one thing, I had nearer neighbors, which means so much to me. A great deal of land is under cultivation; in a year there will be little sagebrush left here. I have had it removed from eighty acres and am about to lease this land to one of my neighbors for two years. I live very comfortably, I have my nice shack, a tent for a kitchen and a guest-tent, and I hope this summer I may have the pleasure of having some of you here, which will make me happy indeed.

K. Elizabeth Sihler.

Gudstjenester.

O. Stattebys Indt.
Olefs, 14te mai 10:30.
Sæben, 14te mai 3:30.
Gunnarup (Witgang) 21te mai 10:30.

Fra Norge.
Vækkelsen i Kristiania.

(Glatning).

Albert Brude taler udelukkende til bliften. Han er en mand. Gode møder besøges og ja af en paasidende masse mænd og en mangde ungdom — ellers har man jo i kirkerne set mest folader og gamle; et møde som det søndag aften, besøgt af 4000 mænd — er noget ganske uafhængende her i byen.

Jugen oppel til folketerne. Han holder sig delgjørende til for al beklamation og alt opskultet roien, og alt „følel“. Manden har en sand kærlig for alt saadant.

Som bekendt er der en let overgang fra den høieste aandelighed til den laveste sanselighed. Det kan handle under den, at en lærende i brændende især lægger sin haand paa skulderen af en anden. Kunde aabvarede paa et møde med saadant. Han vilde ikke paa, at de mente det godt, men hold op med det!

♦ ♦ ♦

Foruden at hange sammen med den store bevægelse derude har vækkelsen ogsaa sin rent lokale forhistorie. Et kreds man den jo ha sine rødder. Intet saadant springer op uformidlet.

Selstedsproft Gustav Jensen fra Danmark hente lde med møder i kirkerne i fasteiden, møder med direkte sigte paa en vækkelse, var overmaade heldig. Møder har forefsten i lange tider været holdte omkring i byens forsamlingslokaler. Indremissionen har holdt en mangde husmøder. Jordbunden har været forberedt. En vækkelse bærer ogsaa som en hellig smitte i sig.

Og der har ellers været det meget om en vækkelse her i byen. For byen syntes rent sammen under den moraliske forberedelse, naar vækkelsen blev selvne. Sedelighedsskandalen i Kristiania omstales jo som en pest.

Og de tilfælle forhold i hovedstaden er foruilede. Menighederne souler op til over 20,000 og alle en af dem har det loobestemte fultrum. Presterne saar et utæles uoverkommeligt arbejde. De syntes da let ned til geistlige haandværkere, som nær folk sammen og taler jord paa sig og dyber børn. De saar ikke in sig af sine folk. Derfor skides her alt skovsen som i en misbønl.

Et stor betydning er det, at Hs. hol- omværdighed biskop Bang har fæstet sig som forsaetlig skuldt, som nu vilde at holde bønnemøder i kirkerne. Det har ikke været gjort før. Men som biskop- pen udtalte ved en leilighed: Livet behø- der sig ofte nye former.

Det vilde være ønskeligt, om bænd- præster nu tar interesse i det, som fore- gaar, saa det ikke bare blir biskopstjerne- samt vider paa møderne. —

Blandt bevægelsens sandlynlige oor- sager maa stuttelig — anføres her — nævnes den lille lile mlndst kerft vrlende: Forskættelsen over den liberale teologi har drevet de religiøst interesserede sammen, ant- ket til veltfæmhed alle dem, som i denne teologi ser en stor fare.

(Efter „Reform“ ved D. E.)

Stor udvandring.

Udvandringen især har hidtil vist en stor stigning; den har endog overgaaet det store udbandreaar i 1903 (der har reford paa 21 aar.) Over Kristiania har der i 1ste kvartal især emigreret 3,170, hvoraf kommer ca. 80 salon- passagerer. Det største antal falder paa mars måned, der oplyser 1,719 emigranter. I 1904 var antallet for 1ste kvartal 1,716, hvor ogsaa det største antal falder paa mars med 1,131. I 1903 emigrerte der i 1ste kvartal 3,135. Et 1905 hidtil har haft saa stor udvandring, kommer vel nærmest af de billigste billetter, der nu er op- høret; for kostet reisen over oceanet mel- lem 60—70 kroner, mens den nu er fra 120—140 kroner. Over Trond- hjem er der i 1ste kvartal 1905 emigre- ret 1,095, mod i 1904 893 og 1903 1,714. Over Kristiansand er der af tilfælle emigranter udbandret 970 — et par hundrede flere end isfor.

„Wash. Posten.“

Til salg.

100 acre, en hel ladsaad med hø, en del flod, risten prairie med rindende vand, 1½ mil fra Parkland. For næ- mere underretning henvende man sig til A. & B. Sternsfil, Parkland, Wash.

Isaaf i de forenede Stater giv anslig 10,000,000 til „chewing-gum“, 10,000,000 til „Peanuts“ og 10,000,000 til hvidingemissionen. St.

H E Anderson John Holleque
Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics' tools, lawn- mowers, hose, pumps, building paper, etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.35 per gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1540 Pacific Ave Tacoma Wash
Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a full line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sash
and Doors.
1309 PACIFIC AVENUE
TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

CARL WILLIAMS. A. BERGGREN.
Tacoma Clothing Co.
Skandinaviske Klædehandel. Mænds og Børns
Klæder, Underbøi, Hatte og Sko
10 Procent Afslag til Studenter
Et stort Udvalg — Lave Priser.
1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK
W. E. Bliven, Stephen M. C. Appleby,
Cashier. Asst. Cashier.
BERLIN BLDG. COR. 19th & Pac. Ave.
CAPITAL, \$100,000.
Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner General
Dampskibs og Emigrations Agenter.
Tacoma Washington.

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF
15TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.
OFFICE BLACK 2007.
RES. SUBURBAN 41.
TACOMA WASH

PHOTOGRAPHS
Aaberg
First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave.--Tacoma
When in need
Of Painting Paperhang-
ing or Calsoining, call on
E. Benson, Parkland, Wash.

NORSKE HOFMANDSDRAABER
 Naftadraaber, Slagvand, Riga
 Balsam etc., Hesselroth's
 Svenske Jeravlin, Lion's Beel,
 Iron and Wine samt den fineste
 Lofoten Torakolevertran kan er-
 holdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu
 og Nøiagtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
 Pri Levoring
 Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

1115 Tac Ave 1117 Tac. Ave

The Leader

**BIG SALE ON WRAPPERS
 ALL SIZES**

\$1.25 Quality goes at 75c
 Ladies' Hats, entire line to
 be closed out at cost
 and below cost.

The Leader

Agent for Banner Patterns,
 Kuriko and Oleoid
 E. G. TROMMALD

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
 Dealer in all kinds of
 Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

E. O. Erickson
 Notary Public

Udfærdiger Ejfæder Kontrakter o/sv
 Parkland, - Wash.

Til Vejledning

for dem, som vil give sine Byskoler til
 Parkland lutheriske Børnehjem, markeres
 at „Deeden“ her tilføjes til „The
 Parkland Lutheran Childrens'
 Home,“ Parkland, Washington.
 Mrs. T. Sarjen.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1535 Commerce St.
 cor Jefferson Ave

TACOMA WASH

Phone Black 7236

PAC. LUTH. ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men
 den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens
 opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
 et kristeligt grundlag og faa dem dygtiggjøre dem til et nyttigt velse i
 vore i livet. Beslutningen gaaer ud fra, at skolen eksisterer for ele-
 vernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer
 derfor ikke paa betyngningerne, naar det gjaelder at anskaffe lærere eller
 anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan høste nytte. Skolen
 har nu sine faste ansatte lærere, alle med store aars erfaring. I de 10
 aar skolen har vakt, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har
 faaet det høje bebrejning end nogen lignende anstalt paa Pacific
 kysten til at sætte sig ind i, hvile krav den skandinaviske
 amerikanske befolkning herude stiller til en
 skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille
 disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende kursus: Preparatory, College
 Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Des-
 uden gives der et kursus i haandarbejde, og et aften kursus for up-
 kommere.

Godt det koster. Skolepenge, løb, logis, og bøger for ni manne-
 der beløber sig til omkring \$150.00. Høstterminen begynder den 4de
 Oktober. Skole efter katalog.

Adresse: N J Song,
 Portland, Wash.

**The Greatest Bicycle Store in
 The State.**

Why? Because we carry the
 largest stock and the most com-
 plete assortment of Bicycles and
 Bicycle Supplies this side of
 Portland.

We sell the Rambler, Colum-
 bia, Reading Standard Ivar
 Johnson and other standard
 makes. Prices from \$25 to \$50

On Supplies and repair work our prices are right and every-
 thing guaranteed.

Fuller - Knatvold Co., Inc.

Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

**Bekjendtgørelser for
 Spokane, Wash.**

Guds tjenerne ved past. O. W.
 Golden i Katedralen begynder den nye
 Hæle paa hjørnet af Division & 3rd.

Over søndag formiddag kl. 11 og
 hver torsdag aften kl. 8.

Søndagsskole kl. 10 formiddag.

Søndagsskole kl. 10 formiddag.

Prædikaforeningens møder hver
 to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.

Pigeforeningens møder den
 sidste tirsdag i hver maaned.

Vil de er indbudte til vore gudstjen-
 ster.

Printing

All kinds, large or small
 Superior facilities for turning
 out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St, Tacoma Phone Main 432

Pacific Districts Preface

Steffan J. Bor 175 Rockford St.

Verup, P. Gurda, Cal., cor. B & Pratt St
 Hjerte, N. O. Cor. 10th & Conover St.
 Bellingham, Wash.

Christensen R. H. 125 State Street
 Colfax Wa

Carlson, G. R. W.
 1209-13 Ave., East Colfax, Tel.

Dale, J. C., Ellensburg, Wash.

John E. C. 2030 Lombard Ave, Everett, Wa
 Westenberg O. 1643 Pioneer St.
 San Francisco, Cal.

Haynes, O. 425 East 10th Street,
 Phone: Scott 2133. Portland, Ore.

Harsh, G., Portland, Wash.

Hellefson, O. G., Genesee, Idaho.

Golden, O. W., G. 622 Webster Ave.,
 Spokane, Wash.

Johansen, J. 304 J St. Fresno, Cal.

Baran, W. A. 2106 Abeline St.
 Oskosh, Cal.

Rielsen, G. J. O. Hawthorn, Cal., Cor J
 Cebal, O. J. 1016 Hillhouse

Phone: Red 711 Bellingham, Wash.

Johnson, R. Gilchrist, Oregon.

Stad, G. H., 1625 River Ave. Seattle, Wa
 Spratt, G. E. 1605 So. J St. Tacoma,
 Wash.

Stettin, C. Portland, Wash.

Sorenson, O. E. Bar 206
 Fremont, Cal.

Stensrud, G. W. 2446 18th St.
 San Francisco, Cal.

Tjernagel, G. W., Stanwood, Wash.

Fra Parkland og andre kanter

„Syng høit!“ sa gamle Gunnar, og saa talte han nogle opmuntrende ord omgaaende barnenes sang. Rom har her nemlig den voldske stil, at mentigheds barn under gudstjeneste ofte synger en sang eller nogle salmevers. Barnesangen er vel opbyggelig at lytte til.

„Syng fru i din ungdomskaar, I din lyse sommer!“

Men endnu vakkere og mere opbyggeligt vilde det vistnok være for menigheden, naar en saadan barnesang under formiddagsgudstjenesten var ledsaget af en kort og god katekisation.

Denne katekisation har været fort, en 10 eller høiden 15 minutter. Na se barneskolen sammelig saa paa tilfølgende — gjerne fra forældrene lige med til taarstøden paa begge sider — livlig synger et eller par salmevers og derpaa forklarer saa gjæret rede for et katekismusstykke, det er ret haardt et løstende og opbyggende sprog, og dækket mere frugt end mangen sang — og for børn ofte uforstaaelig og trættende — prædiken. Al, det er nu bemodigt at tænke paa, at en saadan velstaaet stil, som katekisation ved gudstjenesten, er saa lidet brugt i vor tid. Vi ønsker ikke tilbage den stil, da børn i timens maatte fra paa gulvet og bli haardt blå og blege, trætte og lede af det hele, men vel vilde vi indvillig gjerne ønske en kort og livlig barnesang og en kort og god katekisation af paa prædiken, undtagen den dag, man har aldergang katekisationen burde ikke være over 10 eller højst 15 minutter som sagt, og vi tror, den burde — hvor det kunde ske — udføres delvist af læreren og præsten. En ganske anden sag er det ved konfirmation og vistnok, da overhøringen gjerne kan være en halv eller en trekvart time. Ved slike særskilte anledninger gaar tiden ganske anderledes fort, end ved den regelmæssige tilfølgende stil hver eller andenher søndag.

For nogle saa dage siden besøgte vi vor menigheds-skole her paa Parkland. Skolen holdes nu af tre lærerinder; miss Jorgine Gaestvedt havde 27 indskrevne, miss Amelia Parkstad 33 og miss Sarah Kavler 26, altsaa 86 indskrevne børn, som her daglig undervistes i religion og i de almindelige engelske skolefag, og var saaledes den hele skole under Guds ords tugt og formaning. Børnene trakterede os med den sang og blide ansigter, hvor smilte de haardt med mund og øjne, naar vi

til tal for sangen gav dem nogle saa ord og hver af dem et kort med bibelsprog paa.

Ja, syng høit, I kan aldrig anvende bedre eders stemmer, end nu i ungdomskaarne at lovsynge Herrens navn og hans gerninger haardt i naadens og i naturens rige og saaledes forberedes til jubelsangen i herlighedens rige.

Velkommen til Løslingsforeningens 17 maifest, saamange som kan. Det gjælder at saa lidt her i Parkland. Dette er det foreningen nu stræber for. Rom og hjælp!

Koncerten sidste mandag aften var en virkelig musikalsk nydelighed. Skolens lærerinde i piano, miss Olga Stadel, havde biskand af saadanne krastier som miss Emma Doe og de hrr. Bull og Ruz. Miss Doe raader over en ven, kvættig og fyldig kontralto, mr. Bull syngter multgens noget paa Ole Bull i et haandstykke fra Holm, og mr. Ruz har et natmindelig godt suttetol. Alle maatte frem engang til, og mr. Ruz maatte op endog to gange til. Til ham vil vi dog tillade os i at beklædenhed at sige, at hvis han eller nogen af amerikanerne tror, at norske i almindelighed er saa bløddjerte, at de er grøtsfærdige narfagt eller kvædsomhedst, da mangler de det rette kjendskab til den norske karakter.

Lærerinden i piano og hendes elever har været af hørende. Det vilde sig ogsaa denne gang.

Mr. Nabs Wikkelsen fra Bittenberg, Wis., en skolekammerat af Herolds typograf, var her i besøg hos ham mandag og tirsdag i denne uge. Han rejste tilbage tirsdag aften.

Ungdomsforeningen møder i skolehuset næste søndag. Miss Greidref indbyr.

Mr. Fred Moehring fra Snodhomish, Wash., var her søndag paa skolen i besøg.

Salvor Kasaasen af Kenville Co., Minn., har nylig besøgt sine gamle venner og naboer, brodrene Stenrud her ved Parkland. Og saa mr. Kasaasen skal ha saet et fordelagtigt indtryk af byen her.

Salvor Kasaasen af Kenville Co., Minn., har nylig besøgt sine gamle venner og naboer, brodrene Stenrud her ved Parkland. Og saa mr. Kasaasen skal ha saet et fordelagtigt indtryk af byen her.

Gmil Olaf og Pauline Christensen, begge fra Parkland, blev tirsdag efter-

middag gæstede af professor Sperrell. Geo. Johnson var brudegjæst og Valma Olaf brudepige. Herold gæstet lærer! — Hvem bemærker?

—

Caro Ingebrechtsdatter Haugboold, født Wibem, døde glad i treen paa sin freller søndag den 30te april. Uagtet hun var over 86 aar gammel, holdt hun ikke sengen mere end et par dage. Hun klagede ikke over smerter, hun var bare træt og vilde nu saa gjerne hvile. At Gud for Kristi skyld snart vilde ta hende til sig, havde længe været hendes sat og høn. Brugen af sin fulde sans havde hun helt til sidste siebt. Sin freller og haardt naadensorden var hun godt kjendt med. At hun havde lært en hel del salmer udenad af sin longes salmebog var hende til stor hjælp og opmuntning, da hun i den senere tid ikke kunde se til at læse.

Hun døde hos sin datter miss Halvorson i Chas menighed, Pierce Co., Wash. Det var ikke miss Halvorson, men hendes mor alisa, som døde. I sidste nr. var det fejlagtig indført.

Den afdøde skalar 2 døtre her, samt en i Minneapolis og en i Rogar. Hun var født den 18te dec. 1818 i Løse, Gulbrandsdalen, Norge. Den 18te maj blev hun under almindelig deltagelse begravet i jorden.

Beskrivet var den fremme skaldet minde. B. O.

Der blir konfirmation i Bion menighed, Ballard, søndag den 28de maj.

Angaaende pastor Doe Brens's indførelse i Olaka, Washon og Tacoma, hendeser vi til nr. 15 og 16 af Pacific Herald. Sandsynligvis her man anto, at Herolds beretning i dette tilfælde er ret.

Pastor J. G. Bergb ligger ogs i Seattle hos pastor Stub. Meningen er nu at holde sig rolig der en tid og samle kræfter til hjemreisen skoder. Mrs. Bergb er frisk, men længe til det gamle hjem i østen.

Efter gudstjeneste i Redmond sidste søndag blev Kosmus Tyogaag med samvillig optagne i menigheden. Velkommen ind! En komite er nu ude at samle midler for sommerskole.

Betalt paa Herold.

Paul H. O. Ben, Just Smith Omm Olsen, E. Eijelden, John Sangler, miss Wally Nil, Henrik Johnsen, T. H. Knutson, B. E. Goss, miss G. Coehod, Elias Høstad, Knud Solberg, Rik - alberg, Martin Høstad, Andrew Eiverson, Carl Peter Jensen, Gunnar Tøst er, Charles Røtter, Ole Olson, miss A. Orlan Edert Høstson, Elias Høstson, Henrik Høstson, Charles Anderson, Under Skogmark, mr. Ved, O. Pedersen, H. H. Lanson, G. W. Pedersen, miss Kristine Lueby, mr. Eiverson, Ole Grambo, miss O. Høstet, post. J. K. Høstet, post. Ole Høst, miss Knut Olsson miss Wally Johnsen, P. H. Høstet, miss Jenny Harwood, miss E. L. Høstland, miss John Hove, miss Albert G. Ophedahl, Chas. Jones, H. O. Høstland, Hans Rydal, miss Carl Hagen, her 30c. A S Høstvig \$1.50, John Strids \$1.50, C. O. Høstvad, post. E. E. Benul, H. O. Ben, G. L. Høst, her \$1. J. Høstson \$2.30, J. Høstson \$1.32, dr. J. H. Høstson \$2, post. J. Høstson \$5, Her Høstson \$2, G. H. Høstson \$2, Peter Høst \$1.30.

Indbydelse til skolefest i Ballard.

For menigheds-skole afslutter denne uge sit første skoleaar. Der vil i den anledning afholdes en fest i Bion skole i Ballard søndag aften den 14de maj. Pastor B. Parkstad holder festalen og alle for skolen interesserede venner indbydes at være tilstede.

O. J. Larsen, Martin Pedersen, Hans Tvedt, Bion menigheds skoleboard.

Seattle.

Jumannels lutheriske Kirke af den norske Synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8. G. A. Stub, Pastor 1626 Minor Ave. Tel: Rain 7783

R E Anderson & Co
Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA - WASH